

e-Book

จัดทำโดย นักวิชาการเตรียมสอบข้าราชการ

คู่มือเตรียมสอบ

นักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

บัญชีการ

(กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น)

เนื้อหาประกอบด้วย

2559

- ความรู้เกี่ยวกับ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
- ความรู้เกี่ยวกับตำแหน่ง นักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- แนวข้อสอบที่เกี่ยข้อง

สั่งซื้อได้ที่

www.SheetRam.com

Ins.02-7230950, 02-5141422

085-9679080, 085-9993722, 085-9993740

e-Book

259.-

ขอบเขตเนื้อหา

ส่วนที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และภารกิจของ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกระทรวงมหาดไทย

ประวัติความเป็นมากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	5
อำนาจหน้าที่	5
วิสัยทัศน์ (Vision)	6
ค่านิยม (Value)	6
พันธกิจกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (Mission)	7
ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	7
แผนที่ยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	8
โครงสร้างการบริหารงาน	9
ความรู้เกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทย	11

ส่วนที่ 2 ความรู้ด้านวิชาการเมือง การปกครองและการบริหาร ราชการ

ความรู้การเมืองการปกครอง	25
การบริหารราชการ	33

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สภาพการณ์ปัจจุบัน การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีของประเทศไทยและ ต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและยุทธศาสตร์ประเทศ	42
แนวทางการพัฒนา 8 ยุทธศาสตร์	42
ยุทธศาสตร์ประเทศ	43
ประเด็นเร่งด่วนที่ต้องเร่งดำเนินการก่อนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	44
สภาพแวดล้อม และสภาพการณ์ปัจจุบัน	55
ความรู้ด้านเทคโนโลยีของไทยและต่างประเทศ	59
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	66
เศรษฐกิจพอเพียง	70
สังคม	77
การเมือง	78
ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน	85
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555–2559)	98

ส่วนที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้ในการปฏิบัติราชการ

สรุป พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 8 พ.ศ.2553	107
พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 2 พ.ศ.2558	115
สรุป พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 2 พ.ศ.2557	165
สรุป พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	177
สรุป พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 4 พ.ศ.2552	180
สรุป พรบ.เทศบาล 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 13 พ.ศ.2552	186
สรุป พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และแก้ไขถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552	199
สรุป พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2549	206
สรุป พ.ร.ฎ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546	210

สรุป ระเบียบงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2548	216
สรุป ระเบียบว่าด้วยรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.2544	231
ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2554	241
ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. 2551	256
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2552	276
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549	347

ส่วนที่ 5 ความรู้พื้นฐานเฉพาะตำแหน่ง

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	356
องค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	358
แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	359
ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	362
การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น	377
มาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น	387
ระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล	399
การเงินการคลังท้องถิ่น	401
แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้	403
วิธีการงบประมาณของท้องถิ่น	407

ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และภารกิจของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกระทรวงมหาดไทย

ประวัติความเป็นมากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เป็นส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ใน สังกัดกระทรวงมหาดไทยที่มีบทบาทภารกิจสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการพัฒนาและให้คำปรึกษา แนะนำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และการบริหารจัดการ เพื่อให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ ทั้งนี้ อำนาจหน้าที่และโครงสร้างส่วนราชการ ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นไปตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวง มหาดไทย พ.ศ. 2545 ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

อำนาจหน้าที่

1. ดำเนินการพัฒนาระบบ รูปแบบ และโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดทำ ประสานและบูรณาการแผนพัฒนาท้องถิ่นและวางระบบ ในการติดตามและประเมิน ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น
3. ดำเนินการจัดทำ แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ และกำกับดูแลการปฏิบัติงานตามอำนาจ หน้าที่ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. กำหนดแนวทางและจัดทำมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์กร ปกครอง ส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริการงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
5. ส่งเสริม สนับสนุน และประสานการดำเนินงานด้านการเงิน การคลัง การงบประมาณ การ พัสดุการจัดเก็บรายได้ และการประกอบกิจการพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น รวมทั้งวางระบบตรวจสอบระบบการเงิน การบัญชี และการพัสดุขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น
6. ส่งเสริมสนับสนุนและประสานการจัดการบริการสาธารณะและการศึกษาในอำนาจหน้าที่ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
7. กำหนดแนวทาง วางระบบ และสร้างตัวชี้วัดเพื่อเป็นมาตรฐานการดำเนินงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนกำกับดูแลให้เป็นไปตามมาตรฐาน

8. ส่งเสริมภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารงานและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
9. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
10. พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและของกรม
11. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ต่อมาในปี พ.ศ.2551 ได้มีการประกาศใช้กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2551 โดยกำหนดให้มีราชการบริหารส่วนภูมิภาค และจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดขึ้นในกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของกรม ในราชการส่วนภูมิภาค เพื่อให้การดำเนินการกำกับ ดูแล และสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ และจัดตั้งกลุ่มตรวจสอบภายในและกลุ่มพัฒนาระบบบริหารขึ้นในกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานภายในส่วนราชการ สนับสนุนการปฏิบัติงานของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และพัฒนาการบริหารของส่วนราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพ และคุ้มค่า

วิสัยทัศน์ (Vision)

วิสัยทัศน์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (Vision)

“เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน”

“To be the main organization responsible for enhancing the efficiency of local administrative organizations in performing their duties in accordance with the good governance principle for the benefit of the people.”

ค่านิยม (Value)

“ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นบริการให้คำปรึกษา พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง”

พันธกิจกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (Mission)

1. พัฒนากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มี ความทันสมัย มีขีดสมรรถนะสูง และพัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ
2. นำนวัตกรรมมาใช้และพัฒนากระบวนการข้อมูลสารสนเทศในการบริหารและการจัดการ ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. สร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. ให้คำแนะนำปรึกษา (Consult) ประสานและสนับสนุน (Facilitate) การบริหารจัดการและการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล
5. พัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และ น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ปฏิบัติภารกิจตามประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ประเด็น ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับขีดความสามารถของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ตอบสนองความต้องการของประชาชน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลและกิจการสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานการเงินและการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีอิสระและพึ่งพาตนเองได้
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาประเทศ

ความรู้ด้านวิชาการเมือง การปกครองและการบริหารราชการ

ความรู้การเมืองการปกครอง

การเมือง (Politics) หมายถึง เรื่องเกี่ยวกับการแข่งขันเพื่อแสวงหาอำนาจ หรือ เรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาอำนาจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งสังคมหรือส่วนใหญ่ของสังคม

การปกครอง (Government) หมายถึง เรื่องเกี่ยวกับการบริหารวางระเบียบ กฎเกณฑ์สำหรับสังคม เพื่อให้สังคมมีความสุข หรือเพื่อให้เกิดการบำบัดทุกข์บำรุงสุข

การเมืองและการปกครอง มีความหมายในทางรัฐศาสตร์ดังนี้ “การเมือง” คือ กิจกรรมทางสังคมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเข้าไปกำหนดทิศทางการปกครองหรือทิศทางการทำงานของรัฐ ส่วน “การปกครอง” คือ การใช้อำนาจของรัฐที่กระทำต่อสังคมหรือใช้อำนาจรัฐเหนือสังคม หรือเป็นการใช้อำนาจรัฐเพื่อจัดระเบียบและควบคุมสังคม

การเมืองและการปกครองจะมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน เพราะการปกครอง จำเป็นจะต้องอาศัยอำนาจ คือการเมืองจึงจะสามารถดำเนินการได้สำเร็จ ดังนั้นการศึกษา เรื่องการเมืองการปกครองจึงหมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับองค์กรที่ใช้อำนาจและระเบียบ กฎเกณฑ์การบริหาร

อำนาจอธิปไตย (Sovereignty) หมายถึง อำนาจเด็ดขาดและเต็มที่จะบัญญัติ บังคับ และตัดสินกฎหมายสำหรับประชาชนภายในอาณาเขตของรัฐ เป็นอำนาจสูงสุดในการ ปกครองประเทศ ประเทศที่เป็นเอกราชจะต้องมีอธิปไตยเป็นของตนเอง คือ สามารถที่จะ ดำเนินกิจการภายในหรือภายนอกประเทศได้โดยอิสระไม่ถูกบังคับควบคุม หรือแทรกแซง โดยประเทศอื่น

อำนาจอธิปไตยมี 3 ประการ คือ

1. อำนาจนิตินิติบัญญัติ คือ อำนาจในการออกกฎหมาย
2. อำนาจบริหาร คือ อำนาจในการนำกฎหมายไปบังคับใช้
3. อำนาจตุลาการ คือ อำนาจในการตัดสินคดีตามกฎหมาย

รูปแบบการปกครอง

เพลโต (Plato) และอริสโตเติล (Aristotle) ปรมาจารย์ทางทฤษฎีการเมือง ชาวกรีก ได้แบ่งรูปแบบการปกครองโดยพิจารณาจากจำนวนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยได้ ดังนี้

1. การปกครองโดยคน ๆ เดียว หรือ “เผด็จการ” หมายถึง ระบบการปกครองที่คน ๆ เดียวมีอำนาจอธิปไตยหรืออำนาจสูงสุดเหนือบุคคลทั้งหลายโดยเด็ดขาด ซึ่งประชาชนไม่สามารถควบคุมและถอดถอนผู้ปกครองได้ โดยในระยะแรกมักมีรูปการปกครองเป็นแบบราชาธิปไตย (Monarchy) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อประชาชน แต่ต่อมามักจะแปรเปลี่ยนเป็น ทูนาธิปไตย หรือ ทรราช (Tyranny) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อผู้ปกครอง

2. การปกครองโดยคณะบุคคล หรือ “เผด็จการโดยคณะบุคคล” หมายถึง ระบบการปกครองที่บุคคลคณะหนึ่งสามารถวางหรือกำหนดกฎเกณฑ์การบริหารประเทศได้ตามที่กลุ่มของตนปรารถนา ซึ่งหากมีจุดมุ่งหมายเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับราษฎรก็จะเป็นรูปการปกครองแบบอภิชนาธิปไตย (Aristocracy) แต่หากมีจุดมุ่งหมายเพื่อประโยชน์สุขของพรรคพวกก็จะเป็นรูปการปกครองแบบคณาธิปไตย (Oligarchy)

3. การปกครองโดยคนทั้งหมดหรือเสียงส่วนใหญ่ หมายถึง ระบบการปกครองที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ได้แก่ รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตย (Democracy) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อประชาชนแต่หากมีจุดมุ่งหมายเพื่อผู้ปกครอง รูปแบบการปกครองก็จะแปรเปลี่ยนเป็นการปกครองโดยฝูงชน (Mob-rule) ซึ่งมีสภาพใกล้เคียงกับอนาธิปไตย (Anarchy) คือ สภาพแห่งการไม่มีรัฐบาลหรือไม่มีกฎหมาย และสังคมมีแต่ความระส่ำระสาย ไม่มีความสงบสุข

ลักษณะการใช้อำนาจ

โดยทั่วไปอาจแบ่งลักษณะการใช้อำนาจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. เบ็ดเสร็จหรือควบคุมถ้วนทั่ว (Totalitarianism) คือ การที่รัฐบาลหรือผู้ปกครองใช้อำนาจควบคุมประชาชนอย่างเคร่งครัดในทุกด้าน ทั้งเสรีภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เช่น รัฐบาลฟาสซิสต์และคอมมิวนิสต์

2. อำนาจนิยม (Authoritarianism) คือ การที่รัฐบาลให้เสรีภาพแก่ประชาชนพอสมควรโดยเฉพาะเสรีภาพทางด้านเศรษฐกิจและสังคม แต่จะไม่ยอมให้เสรีภาพทางการเมือง เช่น รัฐบาลทหารของไทยในอดีต เป็นต้น

3. อิสระนิยมหรือเสรีนิยม (Liberalism) คือ การที่รัฐบาลพยายามใช้อำนาจในการปกครองน้อยที่สุด ปล่อยให้ประชาชนมีเสรีภาพอย่างกว้างขวาง โดยรัฐบาลจะเข้าควบคุมหรือรักษากฎเกณฑ์เฉพาะส่วนที่จำเป็นเท่านั้น เช่น รัฐบาลของประเทศเสรีประชาธิปไตยต่าง ๆ

นอกจากนี้แล้ว ยังมีลักษณะการใช้อำนาจแบบอื่น ๆ อีก เช่น รัฐบาลสมบูรณาญาสิทธิราชย์จะมีลักษณะการใช้อำนาจแบบนายปกครองบ่าวหรือเจ้าปกครองข้า, รัฐบาลสมบูรณาญาสิทธิราชย์ในสมัยสุโขทัยมีลักษณะการใช้อำนาจแบบบิดาปกครองบุตร เป็นต้น

ลัทธิหรืออุดมการณ์

ลัทธิหรืออุดมการณ์ หมายถึง ความเชื่อถือหรือจุดมุ่งหมายในการปกครอง

ลัทธิสำคัญ ๆ ที่เป็นเป้าหมายหรืออุดมการณ์ในการปกครอง มีดังนี้

1.ลัทธิฟาสซิสต์และคอมมิวนิสต์ มักบังคับทำให้รูปการปกครองเป็นแบบเผด็จการโดยคณะบุคคล และมีลักษณะการใช้อำนาจเป็นแบบเบ็ดเสร็จ

ลัทธิคอมมิวนิสต์ เป็นลัทธิที่เคยทำให้เกิดสงครามประชาชนในประเทศไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2507–2526 โดยพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งกองกำลังติดอาวุธขึ้น และเรียกตัวเองว่ากองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย ทำการต่อสู้กับฝ่ายรัฐบาล

2.ลัทธิสังคมนิยม เป็นลัทธิทางเศรษฐกิจที่รัฐเข้าควบคุมเศรษฐกิจหลักของประเทศ โดยรูปการปกครองอาจจะเป็นประชาธิปไตยหรือเผด็จการก็ได้

3.ลัทธิเสรีนิยม จะมีรูปการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตย และมีลักษณะการใช้อำนาจแบบอิสระนิยม

4.ลัทธิเทวสิทธิ์ เป็นลัทธิที่เป็นรากฐานการปกครองของไทยในอดีตก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ซึ่งความเชื่อในลัทธินี้เป็นผลให้ประชาชนยอมอยู่ภายใต้อำนาจเด็ดขาดของกษัตริย์ยอมรับว่ากษัตริย์เป็นเสมือนสมมุติเทพ ได้รับมอบอำนาจมาจากสวรรค์ ประชาชนไม่มีสิทธิต่อต้านหรือโต้แย้งต้องยอมรับความเป็น “ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดิน” ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของผู้ปกครอง

5.ลัทธิชาตินิยม ซึ่งเน้นในเรื่องความมั่นคงของชาติ เป็นอุดมการณ์หรือเป็นลัทธิที่ครอบงำบรรยากาศการเมืองไทยในระยะแรก ๆ หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 โดยจะเห็นได้จากการปฏิวัติรัฐประหารที่เกิดขึ้นแต่ครั้งมักจะอ้างสาเหตุประการหนึ่งว่า มีภัยคุกคามความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองหรือมีภัยคุกคามความมั่นคงของชาติ ส่งผลให้รูปการปกครองเป็นแบบเผด็จการ และมีลักษณะการใช้อำนาจเป็นแบบอำนาจนิยม

อุดมการณ์ประชาธิปไตย

อุดมการณ์ประชาธิปไตยจะเน้นในเรื่องสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคควบคู่กัน
ไป

สิทธิเสรีภาพ

สิทธิ หมายถึง อำนาจอันชอบธรรมหรือความสามารถที่จะกระทำการใด ๆ ได้
โดยชอบธรรม โดยอำนาจอื่นแม้กระทั่งอำนาจของรัฐจะก้าวก่ายในสิทธิของบุคคลไม่ได้

เสรีภาพ หมายถึง ความมีอิสระในการกระทำการใด ๆ ได้ตามปรารถนา แต่มี
ขอบเขตจำกัดว่า การกระทำนั้น ๆ จะต้องไม่ละเมิดกฎหมายหรือไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น
สิทธิและเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยจำแนกได้ดังนี้

1.เสรีภาพในการพูด การพิมพ์ และการโฆษณา โดยรัฐประชาธิปไตยจะ
อนุญาตให้มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น แต่ต้องไม่หยาบคายลามก หมิ่นประมาท หรือ
ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น

เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นนี้มีค่าสูงมาก เพราะเชื่อว่า หากยอมให้ทุกฝ่าย
ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีแล้ว การขัดแย้งกันอย่างรุนแรงจะไม่เกิดขึ้น

2.เสรีภาพในการนับถือศาสนา คนทุกคนย่อมมีสิทธิโดยสมบูรณ์ที่จะเลือกนับ
ถือหรือศรัทธาในศาสนาใดศาสนาหนึ่ง แต่บุคคลก็ไม่สามารถที่จะปฏิเสธกฎหมายของรัฐซึ่ง
ขัดแย้งกับหลักการทางศาสนาของเขา

แต่ในบางประเทศที่เคารพเสรีภาพสูงมาก เช่น สหรัฐอเมริกา การหลีกเลี่ยง
กฎหมายของประเทศเพราะขัดกับหลักการทางศาสนา ได้รับการยอมรับว่าเป็นการกระทำที่
ไม่ผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องรับโทษแต่ประการใด

3.เสรีภาพในการสมาคมหรือรวมกลุ่ม โดยต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์แห่ง
กฎหมาย และไม่เป็นอันตรายหรือไม่เป็นอุปสรรคต่อผลประโยชน์ของสังคมโดยรวม
ตราบเท่าที่การกระทำนั้นเป็นไปอย่างสันติและไม่เกินเลยขอบเขตแห่งกฎหมาย

4.สิทธิในทรัพย์สิน คนทุกคนมีสิทธิที่จะมีทรัพย์สินสมบัติเป็นของตนเอง รัฐ
จะต้องทำหน้าที่ป้องกันภัยอันอาจเกิดต่อทรัพย์สินของประชาชนภายในรัฐ

5.สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย บุคคลจะต้องไม่ถูกลงโทษถึงแก่
ชีวิต เสื่อมอิสรภาพ หรือเสียทรัพย์สินโดยปราศจากการพิจารณาตามกระบวนการแห่ง
กฎหมาย

6. สิทธิส่วนบุคคล สิทธิมูลฐานที่ถือเป็นสิทธิส่วนบุคคล เช่น เสรีภาพในร่างกาย การเลือกประกอบอาชีพ การสมรส การหย่าร้าง ฯลฯ โดยบุคคลทุกคนย่อมมีเสรีภาพตราบนานาชาติไม่ขัดต่อกฎหมาย

ความเสมอภาค

ความเสมอภาคในระบบประชาธิปไตยจำแนกออกได้ 5 ประการ คือ

1. ความเสมอภาคทางการเมือง ได้แก่ การที่บุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในกิจกรรม การเมืองเท่า ๆ กัน เช่น การออกเสียงเลือกตั้งเมื่ออายุถึงเกณฑ์ เสียงของแต่ละคนนับค่าเท่ากัน เป็นต้น

2. ความเสมอภาคต่อการปฏิบัติของกฎหมาย หมายถึง บุคคลจะได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน การกระทำความผิด การลงโทษ และการได้รับเหตุอันควรปรานีจะต้องใช้กฎหมายเดียวกัน

3. ความเสมอภาคในโอกาส คนทุกคนจะต้องได้รับโอกาสที่จะใช้ความสามารถของเขาในการศึกษา การประกอบธุรกิจการงาน และการแสวงหาความเจริญก้าวหน้าหรือเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมโดยทัดเทียมกัน

4. ความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ มิได้หมายถึงการที่คนทุกคนจะต้องมีรายได้เท่าเทียมกันแต่หมายถึงสภาพความใกล้เคียงกันในฐานะทางเศรษฐกิจ โดยจะต้อง

1) มีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม เพื่อมิให้เกิดช่องว่างระหว่างชนชั้นมากนัก เช่น การเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้า เป็นต้น

2) บุคคลควรมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจพอสมควร คือ มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีพ เช่น การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ การให้สิทธิคนยากจนรับการรักษาพยาบาลฟรี หรือนโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค และสวัสดิการต่าง ๆ เป็นต้น

5. ความเสมอภาคทางสังคม คนทุกคนจะต้องได้รับการเคารพว่า ความเป็นคนนั้นมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ในฐานะของความเป็นมนุษย์เหมือนกัน

การปกครองแบบประชาธิปไตย

ระบอบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง ระบบการปกครองที่ประชาชนเป็นใหญ่ ดังนั้นการปกครองที่เป็นประชาธิปไตย คือ รูปการปกครองที่ยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน

ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยนั้นจำเป็นต้องมีรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายหลักหรือเป็นกติกาที่กำหนดแนวทางสำหรับการที่รัฐจะใช้อำนาจปกครองประชาชน แต่รัฐธรรมนูญก็ไม่ใช่เครื่องหมายแสดงความเป็นประชาธิปไตย เพราะประเทศที่ปกครองด้วยระบอบเผด็จการก็มีรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน การที่จะพิจารณาว่าประเทศใดเป็นประชาธิปไตยหรือไม่ จึงต้องดูว่ารัฐธรรมนูญของประเทศนั้นให้ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยหรือไม่

ลักษณะสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตยสามารถพิจารณาได้จาก รัฐบาล การเลือกตั้งและการปกครองโดยเสียงข้างมาก

รัฐบาล

ลักษณะของรัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตย คือ “รัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน” ซึ่งเป็นวาทะของอับราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln) อดีตประธานาธิบดีของสหรัฐฯ

การที่รัฐบาลใดจะได้รับการยอมรับว่าเป็นประชาธิปไตยนั้นจะต้องมีลักษณะครบทั้ง 3 ประการ คือ

รัฐบาลของประชาชน หมายถึง รัฐบาลต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชน และประชาชนสามารถเปลี่ยนแปลงผู้ปกครองได้ด้วยการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

รัฐบาลโดยประชาชน หมายถึง ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะเป็นผู้ปกครองได้ ถ้าหากได้รับเสียงสนับสนุนจากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

รัฐบาลเพื่อประชาชน หมายถึง รัฐบาลจะต้องมีจุดประสงค์เพื่อความผาสุกของประชาชน และจะต้องมีการกำหนดวาระในการดำรงตำแหน่ง เช่น ทุก 4 ปี หรือทุก 6 ปี เป็นต้น

การเลือกตั้ง

ประเทศประชาธิปไตยจำเป็นต้องมีการเลือกตั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถเสนอตัวเข้ารับใช้ส่วนรวมโดยการสมัครรับเลือกตั้ง และเปิดโอกาสให้พลเมืองใช้สิทธิในการที่จะเลือกบุคคลที่ตนต้องการให้เป็นผู้ปกครอง หรือเป็นผู้ใช้สิทธิเป็นปากเป็นเสียงแทนตนในสภา

ในระบอบประชาธิปไตย การมีสิทธิเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวยังไม่เป็นการเพียงพอ ต้องมีหลักประกันในการใช้สิทธินั้นด้วยว่า สามารถใช้ได้อย่างเสรีเต็มที่ และมีโอกาสเลือกสรรตัวบุคคลจริง ๆ คือ ต้องมีการลงคะแนนแบบลับ (Secret Ballot)

การปกครองโดยเสียงข้างมาก

การปกครองโดยเสียงข้างมาก หมายถึง บุคคลที่ประกอบกันขึ้นเป็นรัฐบาลนั้น แต่ถ้าหากไม่ได้รับเลือกตั้งจากราษฎรโดยตรงแล้ว ก็ต้องเป็นคณะบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากเสียงข้างมากของผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามา โดยการออกกฎหมาย การวินิจฉัยปัญหา หรือการตัดสินใจในนโยบายต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามความเห็นชอบของเสียงข้างมากของผู้แทนในสภา

ในระบบประชาธิปไตยมิได้หมายความว่าเพียงการยึดหลักเสียงข้างมากเท่านั้น โดยต้องมีหลักประกันสำหรับเสียงข้างน้อยด้วย นั่นคือ สิทธิขั้นพื้นฐานของเสียงข้างน้อย จะต้องได้รับการเคารพ เสียงข้างมากจะละเมิดหรือก้าวท้าวสิทธิของเสียงข้างน้อยไม่ได้ การละเมิดสิทธิของเสียงข้างน้อยจึงเป็นการใช้ “กฎหมาย”

นอกจากนี้ความเห็นหรือทัศนะของเสียงข้างน้อยจะต้องได้รับการรับฟัง เพราะในระบบประชาธิปไตยนั้นต้องเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายหรือผู้ที่มีความคิดเห็นแตกต่างได้เผยแพร่ทัศนะหรือแนวความคิดของเขา

ทัศนะหรือความคิดเห็นที่ปราชัยต่อเสียงข้างมากหรือตกเป็นเสียงข้างน้อยนั้น ไม่ได้หมายความว่า จะต้องสูญหายไปโดยสิ้นเชิง แต่อาจกลับมาเป็นทัศนะที่ได้รับการยอมรับหรือเป็นเสียงข้างมากในโอกาสต่อไปได้

วิถีชีวิตประชาธิปไตย

ลักษณะของวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย อาจจำแนกได้ดังนี้

1. เคารพเหตุผลมากกว่าบุคคล โดยไม่ศรัทธาบุคคลใดถึงขั้นบูชาบุคคล (แต่ก็ต้องกตัญญูต่อญาติผู้ใหญ่และผู้มีพระคุณ) จะต้องไม่เคร่งครัดเรื่องระบบอาวุโส (แต่ก็ต้องให้ความเคารพผู้อาวุโส)

ประชาธิปไตยจะดำเนินไปได้ด้วยดีก็ต่อเมื่อมีการรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย เพื่อค้นหาเหตุผลและความถูกต้องที่แท้จริง เพราะเหตุผลเท่านั้นที่จะจรรโลงให้ประชาธิปไตยดำเนินไปได้ และประชาธิปไตยเชื่อว่ามนุษย์เป็นสัตว์ที่มีเหตุผล

2. รู้จักการประนีประนอม ต้องรู้จักยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ยึดมั่นหรือตั้งต้นแต่ความคิดเห็นของตนเองโดยไม่ยอมผ่อนปรนแก้ไข และต้องยอมเปลี่ยนแปลงแก้ไขความคิดเห็นของตนเองเมื่อมีผู้อื่นมีความคิดเห็นที่ดีกว่า

ปรัชญาประชาธิปไตยโดยพื้นฐานไม่ปรารถนาให้มีการใช้กำลังและการล้มล้างด้วยวิธีการรุนแรง เพราะถ้ามีการใช้กำลังและความรุนแรงแล้ว ก็แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไม่มี

สภาพแวดล้อม และสภาพการณ์ปัจจุบัน

สู่ประชาคมอาเซียน : บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างไรให้ยั่งยืน

ในปี 2558 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในภูมิภาค คือ การเปิดประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งจะเป็นทั้งปัจจัยเสี่ยงและความท้าทายของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของภูมิภาค

ทั้งนี้ ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ประกอบไปด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community- ASC) มีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความปลอดภัยและมั่นคง

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community- AEC) มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community- ASCC) มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร มีความมั่นคงทางสังคม อยู่ดีกินดีมีสิ่งแวดล้อมที่ดี ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การเปิดเสรีทางเศรษฐกิจเพื่อให้ภูมิภาคอาเซียนกลายเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน จะกระตุ้นให้มีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตต่างๆ ระหว่างประเทศสมาชิกและการเติบโตของภาคการผลิตในอัตราที่เพิ่มขึ้น อันจะเร่งให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของภูมิภาค เช่น การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้เพื่อนำมาใช้ในการเกษตร การทำการประมงชายฝั่งในพื้นที่ป่าชายเลน การเร่งสำรวจและขุดเจาะปิโตรเลียม และการปล่อยมลพิษของภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น นอกจากนี้ ด้วยความแตกต่างของระดับการพัฒนาและระบอบการปกครองของประเทศในอาเซียน ทำให้ในบางพื้นที่อาจมีการประกอบกิจการที่ขาดจริยธรรมและการรับผิดชอบต่อผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม

แม้ที่ผ่านมา อาเซียนจะมีการพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม อาทิ การลงนามในความตกลงอาเซียนว่าด้วยมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ในปี 2545 เพื่อที่จะจำกัดขอบเขตของมลภาวะฟ้าหวั่นในเขตพื้นที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แต่ทว่าความพยายามดังกล่าวก็ยังไม่สามารถจัดการปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในปี 2548 ได้เกิดปัญหาฟ้าหวั่นในประเทศมาเลเซีย จากนั้นในปี 2549 ปัญหาฟ้าหวั่นได้ขยายไปทั่วภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังนั้น การเพิ่มประสิทธิภาพของความร่วมมือ กลไก และมาตรการที่เหมาะสม เพื่อจัดการกับปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของภูมิภาค จึงเป็นประเด็นที่อาเซียน

ไม่อาจจะเลยได้ โดยเฉพาะปัญหาความสมดุลของการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกับการรักษาพื้นที่ป่าไม้ การรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ การบริหารจัดการน้ำสำหรับการเกษตรเพื่ออาหารและพลังงาน มลพิษข้ามแดนรวมถึงการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกและมลภาวะทางอากาศ เป็นต้น

ในมุมมองทางเศรษฐกิจของประเทศไทย การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้ประเทศไทยมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น จากปัจจัยต่างๆ เช่น

(1) การไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเฉพาะการลงทุนในธุรกิจบริการที่อนุญาตให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นได้สูงถึงร้อยละ 70 เนื่องจากภูมิศาสตร์ของไทยเหมาะแก่การลงทุนเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งไปยังประเทศอื่นในภูมิภาค

(2) การเพิ่มจำนวนของนักท่องเที่ยวจากประเทศในอาเซียน

(3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมระหว่างประเทศ ทั้งนี้ภาคอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ได้แก่ อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง(เช่น ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์) อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มจากการออกแบบ (เช่น แฟชั่น เฟอร์นิเจอร์) และ อุตสาหกรรมการผลิตสินค้าจำเป็น (เช่น แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร อุปโภคบริโภค วัสดุก่อสร้าง) ส่วนภาคบริการที่จะได้ประโยชน์ คือ การท่องเที่ยว บริการสุขภาพ และความงาม บริการธุรกิจ และการก่อสร้างและออกแบบ

อย่างไรก็ตาม การแข่งขันภายในภูมิภาคที่รุนแรงขึ้นจะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเศรษฐกิจ โดยภาคเศรษฐกิจที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบ คือ สินค้าเกษตร เช่น ข้าว น้ำมันปาล์ม ถั่วเหลือง โคเนื้อ โคนม ชา กาแฟ หอม กระเทียม ไข่ดิบ สินค้าประมง และอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นรวมทั้งอาจสูญเสียส่วนแบ่งการตลาดในภาคบริการ เช่น การเงิน ธนาคาร ประกันภัย โทรคมนาคมและคอมพิวเตอร์ ค่าปลีก-ค้าส่ง และโลจิสติกส์ ให้กับสิงคโปร์ที่มีศักยภาพในด้านบริการสูงที่สุดในอาเซียน (เจริญวงศ์ ศักดิ์, 2556)

ในแง่ผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะยิ่งทำให้ปัญหาของประเทศไทย เช่น ความไม่เพียงพอของปัจจัยการผลิต ทั้งที่ดินและทรัพยากรน้ำ รวมทั้งปัญหามลพิษในพื้นที่เมืองและเขตอุตสาหกรรม ทวีความรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการเพื่อป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และเพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในประเทศมีความยั่งยืนต่อไปในอนาคต จึงเป็น

สรุป พรบ.เทศบาล 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 13 พ.ศ.2552

การจัดตั้งเทศบาล

เมื่อมีการจัดตั้งเทศบาลขึ้น จะต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีภายใน 45 วันนับแต่วันจัดตั้งเทศบาล ในระหว่างที่ยังไม่มีนายกเทศมนตรีให้ “ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล” ทำหน้าที่ “ปลัดเทศบาล” ทำหน้าที่เท่าที่จำเป็นเป็นการชั่วคราว

เทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด ที่มีราษฎรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป

เทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นที่มีราษฎรตั้งแต่ 50,000 บาท

องค์การเทศบาล จะประกอบด้วย

1. สภาเทศบาล
2. นายกเทศมนตรี

สภาเทศบาล

มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ซึ่งประกอบด้วย

1. สภาเทศบาลตำบล สมาชิก 12 คน
2. สภาเทศบาลเมือง สมาชิก 18 คน
3. สภาเทศบาลนคร สมาชิก 24 คน

สมาชิกสภาเทศบาลมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และจะสิ้นสุดสมาชิกภาพเมื่อ

1. ออกตามวาระ หรือยุบสภาเทศบาล
2. ตาย
3. ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
4. ขาดคุณสมบัติ
5. ขาดประชุมสภาเทศบาล 3 ครั้งติดต่อกัน
6. สมาชิกสภาลงเสียงไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ให้ลาออก
7. ราษฎรที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลจำนวนไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ลงคะแนนเสียง

ให้ลาออก

สภาเทศบาลจะประกอบด้วยประธานสภาคนหนึ่งและรองประธานสภาคนหนึ่ง ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

1. ลาออก ส่งหนังสือต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
2. สิ้นสุดสมาชิกภาพ
3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
4. สภาเทศบาลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ใน 1 ปี มีสมัยประชุมสามัญ 4 สมัยและในครั้งแรกของสมัยประชุม สภาเทศบาลจะเป็นผู้กำหนดและจะต้องประชุมภายใน 15 วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง หากสภาเทศบาลไม่อาจจัดประชุมได้ หรือไม่อาจเลือกประธานสภาเทศบาลได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้มีคำสั่ง “ยุบเทศบาล” และในสมัยประชุมหนึ่ง ๆ นั้น ให้มีกำหนดไม่เกิน 30 วัน อาจขยายเวลาได้แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจาก “ผู้ว่าราชการจังหวัด”

ในสมัยประชุมวิสามัญนั้นมีการกำหนดไม่เกิน 15 วัน และในการประชุมจะต้องมีจำนวนสมาชิกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งในการประชุม ในการประชุมแต่ละครั้งนั้นจะต้องทำเป็นการเปิดเผยยกเว้นขอให้ทำการประชุมลับ โดยลงคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 1 ใน 3

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี

1. อายุไม่ต่ำกว่า 30 ปี
2. จบไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
3. พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น เพราะมีเหตุส่วนได้เสียในสัญญาท้องถิ่น ยังไม่ถึง 5 ปีนับแต่วันสมัคร
4. พ้นจากตำแหน่งเพราะทุจริต

นายกเทศมนตรีมีวาระอยู่ในตำแหน่ง 4 ปีนับแต่วันเลือกตั้ง และนายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีเป็นผู้ช่วยเหลือ ดังนี้

1. เทศบาลตำบล แต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 2 คน
2. เทศบาลเมือง แต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 3 คน
3. เทศบาลนคร แต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 4 คน

ก่อนนายกเทศมนตรีเข้ารับหน้าที่ประธานสภาเทศบาลจะเรียกประชุมสภาเทศบาลเพื่อให้นายกเทศมนตรีแถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลภายใน 30 วัน หากไม่มาแถลงนโยบายผู้ว่าราชการจังหวัดต้องแจ้งให้นายกเทศมนตรีจัดทำนโยบายแจ้งเป็นหนังสือแก่สมาชิกสภาเทศบาลทุกคนทราบภายใน 7 วัน

นายกเทศมนตรีจะต้องจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานต่อสภาเทศบาลเป็นประจำทุกปี และสมาชิก 1 ใน 3 มีสิทธิเข้าเสนอนญัตติขออภิปรายให้นายกเทศบาลแถลงข้อเท็จจริงหรือปัญหาอันเกี่ยวกับการบริหารราชการและเมื่อได้ญัตติแล้ว ไม่เร็วกว่า 5 วัน และไม่ช้ากว่า 10 วัน ต้องกำหนดวันอภิปราย

อำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรี

1. กำหนดนโยบายและรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาล
2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติ เกี่ยวกับราชการของเทศบาล
3. แต่งตั้ง/ถอดถอน รองนายกเทศมนตรี
4. วางระเบียบงานเทศบาล
5. รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ
6. ปฏิบัติตามกฎหมายบัญญัติ

เทศบาลแบ่งส่วนราชการดังนี้

1. สำนักปลัดเทศบาล
2. ส่วนราชการอื่นตามที่นายกเทศมนตรีประกาศโดยความเห็นชอบของ

กระทรวงมหาดไทย

เมื่อพ้นระยะเวลา 1 ปีหลังจากยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับกำนันและผู้ใหญ่บ้าน

เทศบาลอาจทำการร่วมกับบุคคลอื่นได้โดย

1. มีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค
2. เทศบาลถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 50
3. ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หากกิจการใดอยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป ร่วมกันทำเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง ก็ให้จัดตั้งเป็นองค์การขึ้นเรียกว่า “สหการ” มีสภาพเป็นทบวงการเมือง

เทศบัญญัติ

เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายได้ และจะสามารถกำหนดโทษเทศบัญญัติได้แต่ห้ามเกินกว่า 1,000 บาท ซึ่งร่างเทศบัญญัติจะเสนอได้โดย

1. นายกเทศมนตรี

สรุป พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552

พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ฉบับที่ใช้ในปัจจุบันเป็นฉบับแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 6 พ.ศ.2552 มีผลบังคับใช้ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งในฉบับแก้ไขฉบับที่ 6 นี้ มีเหตุผลในการประกาศใช้ พ.ร.บ.นี้คือ โดยที่ พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาวะในปัจจุบัน เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนทั้งสิทธิของผู้สมัครรับเลือกตั้งและสิทธิของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สมควรเปิดกว้างให้เป็นสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการและนายกอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สภาตำบล

สภาตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล ประกอบด้วยสมาชิก ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งจากราษฎร หมู่บ้านละหนึ่งคน

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

1. มีชื่อในทะเบียนบ้านที่สมัครไม่น้อยกว่า 1 ปี
2. ไม่มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือเป็นผู้ที่ถูกพ้นจากตำแหน่งเพราะมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับตำบลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึง 5 ปี นับถึงวันสมัคร

นายอำเภอจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล ซึ่งสมาชิกจะมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

สมาชิกสภาตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

1. ตาย
2. ลาออก
3. ยุบสภา
4. มีส่วนได้เสียทางตรงและทางอ้อมในสัญญากับสภาตำบลที่ตนอยู่

5. มีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3

6. นายอำเภอสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อมิได้ประจำอยู่ในหมู่บ้านเกิน 6 เดือนหรือขาดการประชุมสภาตำบลติดต่อกันเกินกว่า 3 ครั้ง โดยไม่มีเหตุอันควร

7. ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง หากมีความประพฤติบกพร่อง

หากตำแหน่งสมาชิกสภาว่างลงเพราะครบวาระให้มีการเลือกตั้งภายใน 45 วัน และหากว่างลงด้วยเหตุอื่นให้เลือกตั้งภายใน 60 วัน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งไม่ถึง 180 วัน อาจมีหรือไม่ก็ได้

สภาตำบลมีกำหนดเป็นประธานสภาตำบล และมีรองประธานสภาตำบล 1 คน ซึ่งมีนายอำเภอแต่งตั้งจากมติสภาตำบล ประธานสภาตำบลจะเป็นผู้เรียกประชุมและดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับ และรองประธานทำหน้าที่แทนเมื่อประธานไม่อยู่ หากไม่อยู่ทั้งคู่ให้ที่ประชุมเลือกประธานชั่วคราวกันเองและในการประชุมสภาตำบลนั้นประชุมไม่น้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง และสมาชิกสภาที่มาประชุมมีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ในการออกเสียงนั้นประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มเป็นเสียงชี้ขาด

อำนาจหน้าที่ของสภาตำบล

สภาตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ตามแผนงานโครงการและงบประมาณของสภาตำบล ซึ่งสภาตำบลอาจดำเนินการภายในตำบลดังนี้

1. จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร
2. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
3. จัดให้มีและรักษาทางระบายน้ำและรักษาความสะอาดของถนนและขยะมูลฝอย
4. คัดกรองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรีเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

รายได้และรายจ่ายของสภาตำบล

สภาตำบลมีรายได้ที่ อบจ. จัดสรรให้ดังต่อไปนี้

1. ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีป้าย อាកกรการฆ่าสัตว์
2. ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตและค่าปรับ
3. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนัน
4. ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ
5. ภาษีสุราและภาษีสรรพสามิต

สรุป พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2549

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ

คณะกรรมการ

คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

1. นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน
2. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณและอธิบดีกรมการปกครอง
3. ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 12 คน ประกอบด้วย
 - ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด 2 คน
 - ผู้บริหารเทศบาล 3 คน
 - ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล 5 คน
 - ผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ผู้บริหารเมืองพัทยาหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2 คน
4. ผู้ทรงคุณวุฒิ 12 คน

คุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปี
3. ไม่เป็นข้าราชการของรัฐ ยกเว้นเป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
4. ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
5. ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
6. ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือผู้มีตำแหน่งใดๆ ในพรรคการเมือง

และกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่ง 4 ปี และอาจได้รับการสรรหาไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน ในการประชุมสภานั้นต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้เลือกกรรมการคนหนึ่งมาเป็นประธานในที่ประชุม

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

1. จัดทำแผนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
2. กำหนดการจัดระบบบริการสาธารณะ
3. ปรับปรุงสวัสดิสวณภาษีและอากร
4. กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจ
5. เสนอแนะด้านการเงิน การคลังต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. เสนอแนะการตรา พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา การออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
7. เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการจัดสรรงบประมาณแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
8. พิจารณาหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
9. เสนอแนะและจัดระบบตรวจสอบการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น
10. เสนอความเห็นต่อนายกเพื่อพิจารณาสั่งการกรณีส่วนราชการไม่ดำเนินการตามแผนกระจายอำนาจ
11. เสนอรายงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

การจัดสรรสวัสดิสวณภาษีและอากร

เทศบาลเมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ ดังนี้

1. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

2. ภาษีบำรุงท้องที่
3. ภาษีป้าย
4. ภาษีมูลค่าเพิ่มไม่เกินร้อยละ 30 ของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บหักส่วนที่ต้องจ่ายเงิน
5. ภาษีธุรกิจ

แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจ ภายในกำหนดเวลา ภารกิจที่ดำเนินการซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจที่รัฐให้บริการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทบถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และภารกิจที่เป็นงานตามนโยบายของรัฐ ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 4 ปี

คณะกรรมการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีสาระสำคัญดังนี้

1. กำหนดอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกระทำ
2. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการในการจัดสรรสัดส่วนภาษี
3. รายละเอียดของกฎหมายที่ต้องแก้ไขแล้วดำเนินการตามนโยบายการกระจายอำนาจ
4. จัดระบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

และในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต้องกระทำให้เสร็จสิ้นภายใน 1 ปี และนายกรัฐมนตรีจัดให้มีการเลือกผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ ภายใน 60 วัน

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา 284 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจเพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ ด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ลักษณะของงบประมาณ

เงินรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้จัดทำเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี และให้มีประมาณการรายรับประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้วย

งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจำแนกเป็นงบประมาณรายจ่ายทั่วไป และงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการได้โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น

งบประมาณรายจ่ายทั่วไป และงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ อาจตั้งจ่ายเงินช่วยเหลือระหว่างกันได้

งบประมาณรายจ่ายทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยรายจ่ายงบกลาง และรายจ่ายตามแผนงาน

รายจ่ายตามแผนงาน จำแนกเป็นสองลักษณะ คือ

(1) รายจ่ายประจำ ประกอบด้วย

(ก) หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ

(ข) หมวดค่าจ้างชั่วคราว

(ค) หมวดค่าตอบแทน วัสดุและวัสดุ

(ง) หมวดค่าสาธารณูปโภค

(จ) หมวดเงินอุดหนุน

(ฉ) หมวดรายจ่ายอื่น

(2) รายจ่ายเพื่อการลงทุน ประกอบด้วย หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รายละเอียดประเภทรายจ่ายงบกลาง หมวดรายจ่ายต่างๆ และเงินของงบประมาณให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด

งบประมาณรายจ่ายซึ่งตั้งจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป หรือเงินประเภทอื่นที่ต้องนำมาตั้งงบประมาณรายจ่าย และให้ระบุประเภทของเงินนั้นในคำชี้แจงประมาณการรายรับ และงบประมาณรายจ่ายด้วย

การตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้กระทำตามที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการ กระทรวงมหาดไทย กำหนด

ประมาณการรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยรายได้ซึ่งจำแนกเป็น

- (1) หมวดภาษีอากร
- (2) หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต
- (3) หมวดรายได้จากทรัพย์สิน
- (4) หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและกิจกรรมพาณิชย์
- (5) หมวดเงินอุดหนุน
- (6) หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด

รายละเอียดประเภทรายได้ ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กรมการปกครองกำหนด

งบประมาณรายจ่ายจะกำหนดให้มีเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีที่จำเป็นได้ตามความเหมาะสม สำหรับการอนุมัติให้ใช้เงินสำรองจ่าย ให้เป็นอำนาจของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้ตราเป็นงบประมาณรายจ่ายเช่นเดียวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี

การตรางบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จะกระทำต่อเมื่องบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับอนุมัติแล้วไม่พอแก่การใช้จ่าย หรือมีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ทั้งนี้ ต้องแสดงให้เห็นปรากฏในงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวด้วยว่า จะจ่ายจากเงินรายได้ที่มีได้ตั้งรับไว้ในประมาณการรายรับ หรือจากเงินรายได้ที่เกินยอดรวมทั้งสิ้นของประมาณการรายรับประจำปี

วิธีการจัดทำงบประมาณ

ให้ใช้แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณ ให้หัวหน้าหน่วยงานจัดทำงบประมาณการรายรับ และประมาณการรายจ่ายและให้หัวหน้าหน่วยงานคลังรวบรวมรายงานการเงินและสถิติต่างๆ ของทุกหน่วยงานเพื่อใช้ประกอบการคำนวณขอตั้งงบประมาณเสนอต่อเจ้าหน้าที่งบประมาณ

ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณทำการพิจารณาตรวจสอบ วิเคราะห์ และแก้ไขงบประมาณในชั้นต้น แล้วให้เสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น ได้พิจารณาอนุมัติให้ตั้งเงินงบประมาณยอดใดเป็นงบประมาณประจำปีแล้ว ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณรวบรวม และจัดทำเป็นร่างงบประมาณ

รายงานเสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น อีกครั้งหนึ่ง เพื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นได้นำเสนอต่อสภาท้องถิ่นภายในวันที่ 15 สิงหาคม

ในกรณีที่คณะผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่สามารถที่จะนำร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีเสนอต่อสภาท้องถิ่นได้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้เสนอขออนุมัติต่อสภาท้องถิ่น แล้วรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้รายงานนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

สำหรับเทศบาลรูปแบบนายกเทศมนตรี หากนายกเทศมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สามารถนำร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไปเสนอต่อสภาเทศบาลให้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นต่อประธานสภาเทศบาลก่อนวันที่ 15 สิงหาคม ของปีงบประมาณปัจจุบัน

การโอนและแก้ไขเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

การโอนเงินงบประมาณรายจ่ายต่าง ๆ ให้เป็นอำนาจอนุมัติของคณะผู้บริหารท้องถิ่น การโอนเงินงบประมาณรายจ่ายในหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้างที่ทำให้ลักษณะ ปริมาณ คุณภาพเปลี่ยน หรือโอนไปตั้งจ่ายเป็นรายการใหม่ ให้เป็นอำนาจอนุมัติของสภาท้องถิ่น

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงประมาณการรายรับหรืองบประมาณรายจ่าย ให้เป็นอำนาจอนุมัติของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรายจ่ายในหมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ที่ทำให้ลักษณะ ปริมาณ คุณภาพเปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ก่อสร้างให้เป็นอำนาจอนุมัติของสภาท้องถิ่น

การโอน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรายจ่ายเงินประเภทอื่นที่ต้องนำมาตั้งงบประมาณรายจ่ายตามข้อ 15 ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณมีอำนาจอนุมัติโอนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรายจ่ายได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจแล้ว

การโอน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำชี้แจงงบประมาณรายการที่ได้เบิกตัดปีหรือขยายเวลาให้เบิกตัดปีไว้ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจให้เบิกตัดปี หรือขยายเวลาเบิกตัดปี

สั่งซื้อได้ที่
www.SheetRam.com

โทรศัพท์ : 02-7230950,02-5141422,
085-9679080,085-9993722,085-9993740

โอนเงินเข้าบัญชี @แพทย์ ชื่อบัญชี

บริษัท ชีทราม จำกัด

ธนาคารกรุงไทย สาขาโชคชัย 4 เลขที่ 084-0-19786-1

ธนาคารกสิกรไทย สาขาโชคชัย 4 เลขที่ 721-2-52979-0

ธนาคารทหารไทย สาขาโชคชัย 4 เลขที่ 036-2-72452-8

แจ้งการโอนเงิน พร้อมชื่อ และอีเมลล์ที่

LINE ID : sheetram

โทรศัพท์ : 02-7230950,02-5141422,085-9679080,

085-9993722,085-9993740